XXIX Niedziela okresu zwykłego (C)

Tekst Ewangelii (*?k* 18,1-8): Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze powinni modlić się i nie ustawać: «W pewnym mieście żył sędzia, który Boga się nie bał i nie liczył się z ludźmi. W tym samym mieście żyła wdowa, która przychodziła do niego z prośbą: "Obroń mnie przed moim przeciwnikiem!" Przez pewien czas nie chciał; lecz potem rzekł do siebie: "Chociaż Boga się nie boję ani z ludźmi się nie liczę, to jednak, ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie przychodziła bez końca i nie zadręczała mnie"».

I Pan dodał: «Słuchajcie, co ten niesprawiedliwy sędzia mówi. A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę. Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?».

«Es preciso orar siempre sin desfallecer»

Rev. D. Pere CALMELL i Turet
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus przypomina nam o tym, że trzeba «modlić się i nie ustawać» (Łk 18,1). Naucza czynami i słowami. Święty Łukasz jawi się nam jako głosiciel modlitwy Jezusa. Rzeczywiście w scenach z życia Jezusa, o których opowiadają nam natchnieni autorzy Pisma Świętego, tylko Święty Łukasz pokazuje nam Jezusa podczas modlitwy.

Jezus podczas Chrztu nad Jordanem, kiedy powołuje Dwunastu i podczas Przemienienia. Kiedy jeden z uczniów poprosił «Panie, naucz nas modlić się» (Łk 11,1), z Jego ust popłynęło Ojcze Nasz. Kiedy zapowiada zaparcie się Piotra mówi: «Ja prosiłem za tobą, żeby nie ustała twoje wiara» (Łk 22,32). Podczas ukrzyżowania: «Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią» (Łk 23,34). Kiedy umiera na Krzyżu: «Panie, w ręce Twoje powierzam ducha mojego», z Psalmu 31. Sam Pan Jezus jest przykładem modlitwy prośby, szczególnie w ogrodzie Getsemani, co zgodnie opisują wszyscy ewangeliści.

Można podawać przykłady na to, jak wznosić serce do Boga w różnych codziennych działaniach. Nie jest tym samym praca intelektualna co fizyczna, być w kościele czy na boisku sportowym lub w domu, prowadzić auto w mieście czy na autostradzie. Nie tym samym jest także modlitwa prośby i dziękczynienia, adoracji i przebłagania, z samego rana i po całym męczącym dniu. Święty Josemaría Escrivá podaje taki

przepis na modlitwę prośby: «Więcej uzyskuje ten, kto naprzykrza się z bliska... Dlatego zbliż się do Boga: dąż usilnie do tego, by być świętym».

Wzorem modlitwy jest Maryja. W Kanie Galilejskiej swoją prośbą była w stanie przyśpieszyć godzinę Jezusa i czas Jego cudów. Uczyniła to pełna miłości do nowożeńców i ufności w swojego Syna.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Rób, co możesz a o to, czego nie możesz, proś Boga!» (Święty Augustyn)
- «Modlitwa przemienia nasze serca. Sprawia, że lepiej rozumiemy naszego Boga. I dlatego ważna jest rozmowa z Panem nie pustymi słowami.» (Franciszek)
- «(...) Jakub walczy przez całą noc z "kimś" tajemniczym, który odmawia wyjawienia swego imienia, ale błogosławi go, zanim opuści go o świcie. Duchowa tradycja Kościoła widziała w tym opisie symbol modlitwy jako walki wiary i zwycięstwa wytrwałości» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2573)